

Parket: Nr.: 56.99.3608/03

Griffie: Nr.: 004801

**RECHTBANK van EERSTE AANLEG
te BRUSSEL
OPENBARE ZITTING VAN 29 MEI 2009**

IN ZAKE VAN :

DE HEER PROCUREUR DES KONINGS, in naam van zijn ambt

**CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING**, te 1040 Brussel, Wetstraat, 155
Vertegenwoordigd door mr. Dirk Dewandeleer, advocaat;

TEGEN :

S.

Daniel, H., landschapsarchitect, geboren te Anderlecht (...), wonende te 1702
Dilbeek, (...),

Die verschijnt, bijgestaan door mr. H Covellieus, advocaat,

Beklaagd van, in het gerechtelijk arrondissement van Brussel,

Tussen 10 augustus 2003 en 13 augustus 2003, meermaals,

A. op 11 augustus 2003,

Met overtreding van artikel 444 van het Strafwetboek en van de artikelen 1, eerste alinea en tweede alinea 2° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden van artikel 444 van het strafwetboek, te hebben aangezet tot discriminatie, rassenschending, haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommige onder hen, om namelijk het voorstel te hebben gelanceerd om alle jongeren van allochtone afkomst gedurende zekere tijd de toegang te ontzeggen tot alle openbare provinciedomeinen in Vlaams-Brabant;

B. op 12 augustus 2003,

Met overtreding van artikel 444 van het strafwetboek en van de artikelen 1, eerste alinea en tweede alinea 4° en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden van artikel 444 van het Strafwetboek, publiciteit te hebben gegeven aan zijn voornemen tot discriminatie, haat, geweld of segregatie jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens het ras, de huidskleur, de afkomst of de nationale of etnische afstamming van deze leden of van sommige onder hen, om namelijk het voorstel voorwerp uitmakend van de betichting A te hebben verwoord op de plaatselijke zendstations TV- Brussel en Ring- TV;

Gezien de stukken van de vervolging
namelijk het bevelschrift d.d. 5 oktober 2006 waarbij de raadkamer van deze
rechtbank de beklaagde naar de correctionele rechtbank heeft verzonden;

Gehoord de eisen, middelen en uitleg van de burgerlijke partij;

Gehoord de uitleg en de middelen van de beklaagde;

Gehoord M. Carolus, substituut van de procureur des Konings in zijn samenvatting en
conclusies;

Gehoord het antwoord van de beklaagde;

Gelet op de conclusie van de burgerlijke partij, neergelegd door mr. Dirk
Dewandeleer loco R. Verstraeten, advocaat;

Gelet op de besluiten van de beklaagde, neergelegd door mr. Hugo Coveliers,
advocaat;

I. Rechtsgeldigheid van de burgerlijke partijstelling:

Het gerechtelijk onderzoek werd op een rechtsgeldige manier
gestart op basis van een klacht met burgerlijke partijstelling
in handen van de onderzoeksrechter, rechtsgeldig ondertekend
door een raadsman.

Het proces-verbaal van burgerlijke partijstelling dd. 30 oktober 2003,
ondertekend door de onderzoeksrechter en de griffier, bevestigt
de verschijning van de raadsman en de burgerlijke partijstelling
namens het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

Bij proces-verbaal nr. 259234 van 9 december 2003 werd de klacht
bevestigd door een hiertoe gemachtigde medewerker van het
Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding.

II. Bevoegdheid van de Correctionele Rechtbank :

1. Beklaagde voert aan dat de feiten die het voorwerp uitmaken van de weerhouden tenlastelegging A een drukpersmisdrijf uitmaakt zoals bedoeld in artikel 150 van de Grondwet waarvoor de jury wordt ingesteld zodat slechts het Hof van Assisen bevoegd zou zijn.
2. Ingevolge de grondwetswijziging van 1999 werd in artikel 150 van de Grondwet uitdrukkelijk voorzien in een uitzondering op deze regel wat drukpersmisdrijven betreft die door racisme of xenofobie ingegeven zijn.

Gelet op voormelde motieven is de rechtbank van oordeel dat de Correctionele Rechtbank bevoegd is om kennis te nemen van de aan beklagde ten laste gelegde feiten.

III. Wat de verjaring van de strafvordering betreft:

1. De verjaring van de strafvordering raakt de openbare orde en dient derhalve ambtshalve door de rechtbank onderzocht te worden.

De verjaringstermijn van de strafvordering van de weerhouden tenlasteleggingen bedraagt vijf jaar.

2. De feiten dateren van 11 en 12 augustus 2003.

De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door daden van onderzoek en vervolging met name door het zittingsblad van 13 juni 2008.

3. Hierbij dient tevens rekening te worden gehouden met het feit dat de weerhouden feiten dateren van voor 1 september 2003 zodat de schorsingsgrond voorzien in artikel 24 lid 1,1^o van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering van toepassing blijft.
(Zie ook, Arrest Grondwettelijk Hof , 19 januari 2005, arrest nr. 12/2005)

De verjaring van de strafvordering werd geschorst gedurende één jaar vanaf de inleiding van de zaak ten gronde.

De verjaring van de strafvordering is derhalve op heden niet bereikt.

IV. Wat de redelijke termijn voor behandeling van de strafzaak betreft:

Bij toepassing van artikel 21 ter van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering kan de rechtbank indien zij van oordeel is dat de redelijke termijn voor behandeling van de strafzaak overschreden is een eenvoudige schuldigverklaring of een straf uitspreken die lager is dan de wettelijke minimumstraf.

De beoordeling van het begrip "redelijke termijn" dient niet "in abstracto" te geschieden, maar rekening houdend met de concrete gegevens van elke zaak afzonderlijk.

(Zie ook, Cass. 5 mei 1987, Pas., 1987, I, 1.029)

Het komt de rechter toe, rekening houdend met de omstandigheden van de zaak en meer bepaald de complexiteit ervan, met het gedrag van de rechtsonderhorige en de houding van de bevoegde overheden, na te gaan of in een bepaalde zaak de redelijke termijn niet is overschreden.

(Zie ook, Grondwettelijk Hof, arrest 7/2000 dd. 19.1.2000)

De zaak werd minder dan vijf jaar na de feiten aanhangig gemaakt bij de rechter ten gronde.

De zaak werd verschillende malen uitgesteld op vraag van partijen.

Gelet op voormelde motieven is de rechtbank van oordeel dat in deze zaak de redelijke termijn waarbinnen de strafzaak dient te worden behandeld niet overschreden is.

V. Beoordeling op strafgebied:

1. De feiten die tot grondslag liggen van huidige procedure zijn te vinden in een persmededeling van beklagde en een interview op Ring T.V en T.V. Brussel.

Op 11 augustus 2003 werd de volgende persmededeling verspreid door beklagde:

“Dilbeeks provincieraadslid Danny S. vindt dat het nu welletjes geweest is met de overlast die nu al heel de zomer wordt veroorzaakt door allochtone jongeren in de recreatiecentra. Gisteren nog heeft zo een groepje het dermate bruin gebakken in het provinciaal domein van Diest dat de politie er zelfs moest worden bijgehaald. Als raadslid vraag ik aan de bestendige deputatie om de toegang van deze jongeren tot de provinciale centra volledig te ontzeggen, aldus de VLD'er.

S. wijst erop dat nu al heel de zomer jongeren van vreemde origine erin slagen om onrust te stoken in de recreatiecentra door vandalisme, intimidatie, diefstal en geweld, niet alleen in Vlaams-Brabant, maar in heel Vlaanderen. In Vlaams-Brabant beheren we met het provinciebestuur vier provinciale recreatiedomeinen : Huizingen, Kessel-Lo, Zoutleeuw en Diest, gaat het raadslid verder. Na eerdere problemen in Huizingen liep het gisteravond helemaal de spuigaten uit in de Halve Maan te Diest. Dat het weeral om allochtone jongeren ging kan toch niet langer toeval zijn, beweert S. Ik vind het vreselijk jammer voor de vreemdelingen die zich wel correct gedragen en ik wijs erop dat de meerderheid tot deze laatste behoren, maar blijkbaar is het moeilijk, zonet onmogelijk om het kaf van het koren te scheiden.

Wie niet horen wil moet voelen en ik pleit voor een kordaat optreden en de toegang gedurende enkele dagen volledig te weigeren aan alle allochtone jongeren. Dat is de enige mogelijkheid om hen tot andere gedachten te brengen en om tot een geregulariseerde toestand te komen, waarbij iedereen, autochtonen en allochtonen opnieuw zich samen kunnen ontspannen, besluit Danny S. "

Op 12 augustus 2003 verklaarde beklagde op Ring TV ondermeer het volgende:

" Het is in de eerste instantie de bedoeling om de allochtonen gedurende enkele dagen de toegang te weigeren tot de recreatiedomeinen, meerbepaald dan de provinciale recreatiedomeinen waarvoor dat wij dan bevoegd zijn. Hoe dat dan moet gebeuren, praktisch dat kan van dichterbij bekeken worden, dat heb ik niet verder onderzocht. Bij de allochtonen heb je natuurlijk wel de gemakkelijkerheid dat ze natuurlijk beter herkenbaar zijn dan andere groepen die overlast veroorzaken "

Op 12 augustus verklaarde beklagde op TV- Brussel ondermeer het volgende:

" Het voorstel is om gedurende een aantal dagen de toegang te weigeren tot de provinciale domeinen in Vlaams-Brabant dan, meerbepaald voor de allochtonen, voor de allochtone jongeren omdat wij dus vaststellen dat de last en de hinder de laatste maanden in verschillende domeinen, niet alleen in Vlaams-Brabant in hoofdzaak wordt veroorzaakt door groepjes allochtonen. "

2. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof het recht van vrije meningsuiting niet absoluut is en dat de bij wet gestelde voorwaarden of sancties geen schending uitmaken van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

3. De feiten die het voorwerp van de weerhouden tenlasteleggingen uitmaken zijn strafbaar gebleven na de wetswijziging van 10 mei 2007.

De nieuwe strafwet is niet milder zodat er geen sprake kan zijn van enige retroactieve werking zoals voorzien door artikel 2 van het Strafwetboek.

4. Voor het bestaan van het misdrijf van antiracisme dient bewezen te worden dat de uitlatingen van beklagde aanzetten tot haat, discriminatie of segregatie ten aanzien van allochtone jongeren.

Door de mededelingen van beklagde werden voornamelijk de leden van de Bestendige Deputatie aangespoord om de toegang te verbieden tot de recreatiedomeinen van een bepaald gedeelte van de bevolking met name de allochtone jongeren.

Beklaagde viseerde enkel en alleen allochtonen ongeacht of deze zich misdragen hadden of schuldig hadden gemaakt aan bepaalde strafbare handelingen.

Door deze boodschap zowel in een persmededeling als in twee interviews op lokale TV- zenders te herhalen zette hij aan tot haat bij de bevolking daar onomwonden gesteld wordt dat enkel allochtone jongeren de bron van problemen zijn en dat deze de toegang tot de recreatiedomeinen dienden ontzegd te worden.

Door de mededelingen van beklaagde werd tevens aangezet tot discriminatie daar het voorstel van beklaagde tot doel had individuen, of de Bestendige Deputatie, aan te zetten tot maatregelen die een onderscheiden behandeling van personen op grond van hun uiterlijk, huidskleur of ras tot gevolg zouden hebben zonder dat hierbij andere relevante criteria in acht worden genomen.

De mededelingen van beklaagde zetten ook aan tot segregatie daar enkel de groep van allochtone jongeren gevisieerd wordt, hetgeen een oproep tot rassenscheiding inhoudt.

Beklaagde wilde door zijn voorstel middels een persmededeling en interviews doelbewust de overtuiging opwekken dat enkel allochtone jongeren verantwoordelijk waren voor de overlast in de recreatiedomeinen.

Gelet op voormelde motieven zijn zowel het materiële element als het morele element van de weerhouden misdrijven bewezen.

5. Voor de strafbaarheid van de voormelde handelingen is bovendien vereist dat deze feiten moeten gepleegd zijn onder één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, dat de openbaarheid regelt in geval van laster en eerroof.

Artikel 444 van het Strafwetboek betreft zowel mondelinge als niet-mondelinge aantijgingen.

De persmededeling van 11 augustus 2003 is een schriftelijke verklaring die onmiskenbaar de voorwaarden van de openbaarheid vervult. Het herhalen en toelichten van deze persmededeling in twee interviews op lokale TV - stations voldoet tevens aan de openbaarheidvereiste.

6. Het feit dat beklaagde nadien zijn standpunt nuanceerde en er zich zelfs voor verontschuldigde neemt de strafbaarheid van de gedragingen die plaats hadden op twee opeenvolgende dagen niet weg.

VI. Straftoemeting:

Beklaagde verzocht in ondergeschikte orde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Beklaagde verkeert hiertoe in de wettelijke voorwaarden daar hij nog niet veroordeeld werd tot een criminele straf en/of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden.

Beklaagde is voor zijn uitlatingen reeds zwaar gestraft daar hij hierdoor zijn werk verloren heeft en daar het tevens het einde betekende van zijn politieke carrière.

In acht genomen voormelde beschouwingen evenals de datum van de feiten is de rechtbank van oordeel dat aan beklaagde de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling kan verleend worden.

VII. Beoordeling op burgerlijk gebied:

1. Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding werd opgericht bij wet van 15 februari 1993 en heeft als opdracht het bevorderen van de gelijkheid van kansen en het bestrijden van elke vorm van onderscheid, uitsluiting, beperking of voorkeur op grond van
 - 1° een zogenaamd ras, de huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming;
 - 2° seksuele geaardheid, burgerlijke stand, geboorte, fortuin, leeftijd, het geloof of levensbeschouwing, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, handicap of fysieke eigenschap.

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding heeft rechtspersoonlijkheid en is in de uitoefening van zijn opdracht volkomen onafhankelijk.

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding is bevoegd om in rechte op te treden in alle rechtsgeschillen waartoe de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden aanleiding kan geven.

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding beschikt derhalve over de vereiste hoedanigheid en belang om zich burgerlijke partij te stellen in huidige zaak.

2. De rechtbank is bevoegd uitspraak te doen op burgerlijk gebied daar de hoven en rechtbanken bevoegd zijn uitspraak te doen op burgerlijk gebied naar aanleiding van hun beslissing tot opschorting (artikel 6, derde lid Probatiewet)

3. De door de burgerlijke partij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding gevorderde schadevergoeding staat in oorzakelijk verband met de bewezen verklaarde feiten en komt gegrond voor zoals gevorderd.

4. Er zijn geen redenen voorhanden om of te wijken van het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding.

Alle andersluidende of meer omvattende conclusies worden afgewezen als niet ter zake en/of overbodig.

Alle kosten werden gemaakt voor de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen:

- 154, 162, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering,
- 2, 100 444 van het strafwetboek,
- 1, eerste alinea en tweede alinea 2°, 4° en 6 van de wet van 30 juli 1981,
- 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993,
- 11, 12, 13, 16, 31 tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 2, 3, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro,
- 1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie,
- 3 van de Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro,
- 1, 3, 4, 5, 6, 13 van de wet van 29 juni 1964;
- 22, 23 en 24 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering; - wet van 10 mei 2007,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Verklaart in hoofde van beklaagde S. Daniel de tenlasteleggingen A en B bewezen;

Gelast daarvoor de eenvoudige opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR, met ingang van de datum van onderhavige beslissing;

Veroordeelt beklaagde bovendien tot betaling van een vergoeding van 25 EURO, overeenkomstig artikel 91 lid 2 van het K.B. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2, en bij K.B. van 11 december 2001.

Veroordeelt beklaagde tot de kosten van de openbare actie in totaal bedragende 29,37 euro;

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan bij toepassing van artikel 2 van de wet van 13 april 2005.

Op burgerlijk gebied:

Gelet op de wettelijke bepalingen hiervoor aangehaald en daarenboven de artikelen:

- 66, 162 bis van het wetboek van strafvordering,
- 44, 45 van het strafwetboek,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878,
- 1382 van het burgerlijk wetboek,
- 1022 van het gerechtelijk wetboek, en het KB van 26 oktober 2007;

Veroordeelt **S. Daniel** tot betaling aan de burgerlijke partij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding van de som van **1 EURO** ten titel van definitieve schadevergoeding.

Veroordeelt S. Daniel tot betaling aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingvergoeding van **HONDERDVIJFTIG EURO**;

Vonnis uitgesproken tijdens de openbare terechtzitting waar zetelden in correctionele zaken:

M. Van Der Kelen	alleenzetelend rechter
M. Loquet	substituut Procureur des Konings
Mevr. Eeckhout	griffier

(goedgekeurd de doorhaling van / woorden en / lijnen)

Eeckhout

Van Der Kelen